

การศึกษาทัศนคติของผู้พักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำ
ของกรุงเทพมหานคร อาคารสงเคราะห์ประเภทที่มีต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อ
ภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์*

**A Study of Attitudes of Residents in Government Housing and Regular
Employees of Bangkok Private Housing Estate on the Establishment of
Convenience Stores in the Government Housing Area**

อุบล ทองทวี¹
เกวณีน เศรษฐกร²

บทคัดย่อ

การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติผู้พักอาศัยที่มีต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อ จำนวน 407 คน เพศชายร้อยละ 50.9 เพศหญิงร้อยละ 49.1 ส่วนใหญ่ร้อยละ 58 มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 67.6 มีรายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.1 และเห็นด้วยที่จัดให้มีร้านสะดวกซื้อและการให้เช่าพื้นที่ทำร้านสะดวกซื้อซึ่งจะทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เพิ่มขึ้น และได้รับความสะดวกและคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีแก่ชุมชน และรู้สึกพอใจที่เปิดใกล้ที่พักและเปิดตลอด 24 ชั่วโมง และคิดว่าจะซื้อสินค้าร้านสะดวกซื้อที่เปิดในอาคารสงเคราะห์ ทั้งนี้ รู้สึกไม่แน่ใจต่อความเชื่อมั่นในมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสงเคราะห์ หากมีการจัดตั้งร้านสะดวกซื้อ และเห็นด้วยว่าการมีร้านสะดวกซื้อทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และผู้พักอาศัยที่มีเพศอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และจำนวนผู้พักอาศัยต่างกันมีผลต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อแตกต่างกัน และทัศนคติในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อ สัมพันธ์กับ คุณภาพชีวิตด้านกาย ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจของผู้พักอาศัย และไม่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของผู้พักอาศัย

คำสำคัญ: ร้านสะดวกซื้อ ทัศนคติ คุณภาพชีวิต การทดสอบที การทดสอบเอฟ

Keywords: Convenience Store, Attitude, Quality of Life, T-Test, F-test

ABSTRACT

The study aimed to study the attitude of the residents about the convenience stores in 407 male, 50.9 percent male, 49.1 percent female, 58 percent over the age of 40 years old and above. Bachelor's Degree 67.6% had income between 10,001-20,000 baht, or 67.1%, and agree to have a convenience store. And to rent space to do convenience stores, which will increase Bangkok's revenue. It is convenient and thoughtful to the community. I feel comfortable opening up near the property and open 24 hours and think of buying convenience stores opened in the housing. I am not sure about the confidence in the security measures of the housing. If a convenience store is established. And agree that having a convenience store increases the quality of life. Residents of different sex, age, education level, income and number of residents have different facilities. The attitude toward convenience stores is related to the quality of life, physical, social and economic aspects of the residents. It is not related to the quality of life of the residents.

* บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การศึกษาทัศนคติของผู้พักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร อาคารสงเคราะห์ประเภทที่มีต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ ซึ่งได้ผ่านการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว

1 นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรผู้ประกอบการยุคใหม่ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2 อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

กรุงเทพมหานครเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนที่หลากหลายด้าน จำเป็นต้องมีข้าราชการและลูกจ้างประจำที่ปฏิบัติหน้าที่ในด้านต่าง ๆ และเพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน กรุงเทพมหานครจึงจัดสวัสดิการให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่มีความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัย รวมทั้งข้าราชการและลูกจ้างประจำที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดให้มีที่พักอาศัยอยู่ใกล้กับที่ทำงาน ดังนั้นในปี 2532 ผู้บริหารกรุงเทพมหานครจึงมีนโยบายจัดตั้งอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำจำนวน 22 แห่ง จำนวน 50 อาคาร 3,963 ห้อง โดยมีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ 17 เขต ได้แก่ พื้นที่เขตประเวศ ลาดกระบัง มีนบุรี หนองจอก บึงกุ่ม หลักสี่ บางเขน ทุ่งครุ บางขุนเทียน หนองแขม บางแค ภาษีเจริญ ดินแดง บางคอแหลม พญาไท ลาดพร้าว และดุสิต ซึ่งจากการดำเนินการสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยอยู่ในการดูแลรับผิดชอบของสำนักงานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

การบริหารจัดการงานอาคารสงเคราะห์ได้จัดให้มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการพักอาศัย เช่น ระบบไฟฟ้า ประปา ลิฟต์โดยสาร สนามกีฬาพร้อมอุปกรณ์นันทนาการ ศูนย์รับเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน และอุปกรณ์พื้นฐานที่จำเป็นในห้องพักอาศัย เป็นต้น ซึ่งผู้พักอาศัยได้รับความสะดวกและมีความพึงพอใจในสภาพความเป็นอยู่ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ กรุงเทพมหานครได้มีการจัดกิจกรรมและเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตแก่ผู้ได้รับสิทธิและผู้ร่วมพักอาศัยอย่างต่อเนื่อง และประมาณต้นปี 2561 ได้มีบริษัทเอกชนดำเนินกิจการประเภทร้านสะดวกซื้อให้ความสนใจติดต่อกรุงเทพมหานครขออนุญาตเปิดกิจการร้านสะดวกซื้อ ณ อาคารสงเคราะห์ประเวศ ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน 7 อาคาร ห้องพัก 504 ห้อง ผู้พักอาศัยโดยรวมประมาณ 1,000 คน ในกรณีคณะกรรมการอาคารสงเคราะห์ฯ มอบหมายให้สำนักงานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร นำเรียนปลัดกรุงเทพมหานครแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์พื้นที่อาคารสงเคราะห์ฯ กรณีให้เช่าพื้นที่อาคารสงเคราะห์ฯ เพื่อจัดทำร้านสะดวกซื้อ โดยคณะทำงานประกอบด้วย ผู้แทนจากสำนักงานคลัง ผู้แทนจากสำนักงานเขตที่อาคารสงเคราะห์ฯ ตั้งอยู่ในพื้นที่ จำนวน 17 เขต และผู้แทนสำนักงานกฎหมายและคดี เพื่อร่วมกันพิจารณา สสำรวจพื้นที่และเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสีย และแนวทางการดำเนินงานของการมีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ฯ ในกรณีนี้ ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อในอาคารสงเคราะห์ฯ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณาดัดสันใจของคณะทำงานฯ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อในอาคารสงเคราะห์ฯ ซึ่งนับว่าเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ฯ เพิ่มเติมจากสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตที่กรุงเทพมหานครจัดไว้เดิม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาทัศนคติของผู้พักอาศัยที่มีต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ประเวศ เพื่อให้ทราบความต้องการอย่างแท้จริงของผู้พักอาศัย เพราะการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อนอกจากจะต้องเป็นตามข้อกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้แล้ว เพราะในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อ อาจส่งผลแก่วิถีชีวิตของผู้พักอาศัย สภาพแวดล้อม คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของผู้พักอาศัยที่อาจเปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านบวก และด้านลบ ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร จำนวน 22 แห่ง
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้พักอาศัยที่มีต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งในการบริหารจัดการอาคารสงเคราะห์ฯ ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านอาคารสงเคราะห์กับผู้พักอาศัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ทัศนคติของผู้พักอาศัยที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกันมีผลต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร
2. คุณภาพชีวิตด้านกาย จิตใจ สังคมและเศรษฐกิจของผู้พักอาศัยมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อทัศนคติในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย : ห้องพักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ประเวศมี จำนวน 504 ห้อง มีผู้ได้รับสิทธิพักอาศัย จำนวน 407 ห้อง มีผู้ได้รับสิทธิที่เป็นข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร จำนวน 407 คน และผู้ร่วมพักอาศัย ประมาณ 600 คน รวมผู้พักอาศัยทั้งหมด 1,000 คน ผู้วิจัยเลือกสำรวจทัศนคติของกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ได้รับสิทธิที่เป็นข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร จำนวน 407 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำผลการศึกษาที่ได้รับเสนอผู้บริหารกรุงเทพมหานครเพื่อเห็นชอบให้ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร จำนวน 22 แห่ง
2. ทำให้ทราบทัศนคติของผู้พักอาศัยที่มีต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร
3. สามารถเตรียมความพร้อมและลดปัญหาความขัดแย้งในการบริหารจัดการอาคารสงเคราะห์ฯ ระหว่างกรุงเทพมหานครกับผู้พักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ฯ ในอนาคตได้

การทบทวนวรรณกรรมแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทัศนคติของผู้พักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร อาคารสงเคราะห์ประเภทที่มีต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร บทความ ทฤษฎี แนวคิดและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีประชากรศาสตร์ ศิริพันธ์ ถาวรวิวัฒน์ (2543, หน้า 2) และวชิรวีชร งามละม่อม (2558 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายลักษณะของประชากรศาสตร์ว่าเป็นความหลากหลายด้านภูมิหลังของบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ลักษณะโครงสร้างของร่างกาย ความอาวุโสในการทำงาน และประสบการณ์ในการใช้ชีวิตที่ทำให้มีทัศนคติและความคิดที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การที่บุคคลจะรับรู้และมีทัศนคติ รวมทั้งมีพฤติกรรมต่อสิ่งใดจะมีความแตกต่างกันไปมีผลมาจากลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันใน เรื่องของเพศ อายุ ประสบการณ์ การศึกษา วัฒนธรรม ค่านิยมจึงทำให้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการส่งต่อ ข้อมูลข่าวสารนั้นๆ มีความแตกต่างกันไปด้วย

2. แนวคิดทฤษฎีทัศนคติ บทความจากเว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ (2558 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมาย คำว่า ทัศนคติ (Views) หมายถึง ความคิดเห็น ซึ่งเป็นความคิดเห็นแบบผิวเผิน หรือเรียกว่ามุมมอง เช่น คำว่า น่าจะ คงจะ อาจจะ หรือควรจะ ดังนั้น จึงไม่สามารถนำมาอ้างอิงได้เนื่องจากไม่ใช่ความจริง ส่วนทัศนคติ (Attitude) เป็นการแสดงความคิดเห็นในลักษณะสั้นๆ ง่ายๆ เป็นการแสดงความคิดเห็นเมื่อ ถูกถามเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากทัศนคติ ตรงที่ทัศนคติจะเป็นการแสดงความคิดเห็น แบบข้อความที่เป็นประโยคออกมา หรืออาจกล่าวได้ว่าเมื่อมีคนแสดงทัศนคติมาสู่เรา เราก็จะเป็นผู้ แสดงทัศนคติออกไปเพื่อสนับสนุน หรือไม่สนับสนุน เช่น เมื่อมีคนแสดงทัศนคติมาว่า “เราคาดหวังการ เลือกตั้งน่าจะเกิดขึ้นภายในปีนี้แล้วถามเราว่าเห็นด้วยหรือไม่ นั่นแหละเขากำลังต้องการให้เราแสดง ทัศนคติออกมาว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย และได้สรุปว่า “ทัศนคติ” คือระดับของความรู้สึกนึกคิดที่ เกี่ยวข้องกับภาวะทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อบุคคลอื่น และต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่ตอบสนองสิ่งเร้าไป ในทิศทางสนับสนุนหรือคัดค้าน และสามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ด้วยการศึกษา สภาพสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ค่านิยม การเข้ากลุ่มเข้าพวก เป็นต้น ผู้วิจัยจึงสรุปว่าทัศนคติ และทัศนคติ มีลักษณะที่ ใกล้เคียงกันและสามารถนำมาใช้ร่วมกันเพื่อการสื่อสารและกระตุ้นให้ผู้รับสารแสดงออกมาอย่างชัดเจน ว่ามีทัศนคติต่อเรื่องและสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไรเป็นบวกหรือลบ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับมาประยุกต์ใน การลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

3. แนวคิดทฤษฎีคุณภาพชีวิต (Quality of Life) วัลลภา เขยบัวแก้ว (2559 : ออนไลน์) ได้ให้ เสนอกรอบแนวคิดคุณภาพชีวิต (Conceptual Framework of Quality of Life) โดยสรุปโดยสังเขปว่า คุณภาพชีวิตเป็นเรื่องของการดำรงอยู่ของชีวิตอย่างมีคุณภาพและมีความสุข คุณภาพชีวิตเป็นแนวคิดที่ ใช้กันในทุกบริบทและการมองคุณภาพชีวิตจากคนต่างกลุ่ม ต่างสังคม ต่างวัฒนธรรม ต่างเศรษฐกิจ และ ต่างเป้าหมายก็มีความหมายต่างกัน องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตบางประเด็นก็จะต่างกันไปด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากการมองความหมายของคุณภาพชีวิตและคุณภาพชีวิตในมุมมองที่ต่างกัน และยังได้นำเสนอ คุณภาพชีวิตจากมุมมองของ ราชบัณฑิตยสถาน, 2560 NECTEC's Lexi Tron Dictionary, 2560 และ Canadian Oxford Dictionary (1988) (อ้างถึงวัลลภา เขยบัวแก้ว 2559 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมาย

ชีวิตว่า ศักยภาพในการเจริญเติบโต (Capacity for growth) โดย “ชีวิต” ประกอบด้วย จิต อารมณ์ สังคม การมีชีวิตจึงไม่ใช่เฉพาะการมีชีวิตแต่ต้องมีการดำรงอยู่เติบโต ทำหน้าที่ได้ และเปลี่ยนแปลงต่อเนื่องของทั้งกาย จิต อารมณ์และสังคม “คุณภาพ” หมายถึง ลักษณะที่ดีเด่นของบุคคลหรือสิ่งของ นอกจากนี้ วัลลภา เชยบัวแก้ว (2559 : ออนไลน์) ยังได้ให้คำจำกัดความ คุณภาพชีวิตว่า “กล่าวถึง ความสุข ความอยู่ดีมีสุขของบุคคลและสังคมที่มีบริบทของสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง ศาสนา สุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ รายได้ การมีงานทำ ความเสมอภาค เทคโนโลยี และความผูกพันในสังคมมาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ แม้วามิติหรือองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตส่วนหลักมีความเหมือนกัน แต่จะมีมิติหรือองค์ประกอบบางอย่างที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล บริบทอื่น ๆ เช่น พื้นที่ หรือสิ่งแวดล้อม รายได้ ฯลฯ เป็นต้น

4. อาคารสงเคราะห์ของกรุงเทพมหานคร จัดตั้งขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานครที่มีความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัยบริหารจัดการภายใต้ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการพักในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร และการใช้จ่ายเงินบำรุงอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2538 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และการพิจารณาข้าราชการและลูกจ้างประจำเข้าพักอาศัยต้องมีคุณสมบัติตามที่ระเบียบกำหนดและผู้บังคับบัญชารับรองคุณสมบัติ โดยต้องเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องเกี่ยวข้องกับความร่วมมือของผู้พักอาศัยในอาคาร หรือชุมชน กฤตภาค หัสนิพพา (2558) ศึกษาวิจัยเรื่องความร่วมมือในการจัดการที่อยู่อาศัยชุมชนริมคลองในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา ชุมชนบางบัว ชุมชนเพชรคลองจั่น และชุมชนสวนผัก พบว่ารูปแบบที่เหมาะสมคือรูปแบบการบริหารจัดการบนฐานแห่งขอบเขตภาระหน้าที่ และความร่วมมือแบบผู้ให้และผู้รับ โดยมีปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จของชุมชนเพชรคลองจั่น และสวนผัก พบว่าเป็นปัจจัยด้านเทคนิคและวิธีการที่มีผลต่อความร่วมมือมากที่สุด โดยเป็นปัจจัยบวกหรือสนับสนุนที่ส่งผลให้ทั้งสามชุมชนร่วมมือกัน รองลงมาคือปัจจัยด้านผู้นำ ด้านความรู้ความเข้าใจ ปัจจัยด้านการสื่อสาร สังคม และบุคคล ส่วนปัจจัยด้านลบได้แก่ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม แต่สามารถนำมาสร้างประเด็นความร่วมมือ โดยการสร้างกิจกรรมสนับสนุนให้ปัจจัยบวกมีพลังมากขึ้น และการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่พักอาศัย ผนทิพย์ วงศ์ศุภชาติกุล (2558) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเช่าห้องพักอาศัยสำหรับการอยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการภายใน และลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเช่าห้องพักอาศัยฯ เช่น มีการบริหารจัดการภายในที่ดี มีการรักษาความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย อากาศถ่ายเทได้สะดวก สภาพแวดล้อมที่เงียบสงบ ความกว้างทางเดินมีขนาดเหมาะสม และลัดดาวัลย์ ประกอบมูล (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเช่าหอพักนักศึกษาฯ จะพิจารณาจากการออกแบบอาคาร ห้องน้ำและสุขภัณฑ์ การตกแต่งภายใน และอุปกรณ์ภายในห้องพัก ราคามีความเหมาะสม ใกล้สถานศึกษา มีความปลอดภัยในการเข้าออกและพักอาศัย สภาพแวดล้อมมีร้านขายอาหารที่สะอาด และวรางคณา กิริติวิบูลย์ (2557) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการของหอพัก มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง พบว่า นิสิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการของหอพักในระดับปานกลางทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านบริการและ

สวัสดิการ ด้านกิจกรรม และด้านความปลอดภัย และจักรพงษ์ เกษเริญ (2554) คุณภาพชีวิตผู้อยู่อาศัยในชุมชนของการเคหะแห่งชาติในเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษากรณีโครงการเคหะชุมชนทุ่งสองห้องอาคารแฟลตเช่า ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และความสัมพันธ์ทางสังคมรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นผลมาจากด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพไม่เหมาะสม เช่น มีมลภาวะทางเสียง กลิ่น และ การจัดการขยะที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอยู่ในระดับน้อย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วิธีเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูล แหล่งข้อมูล (Source of Data) การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา และการสำรวจข้อมูลจากแบบสอบถามผู้พักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร อาคารสงเคราะห์ประเทศ โดยมีแหล่งข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า

- แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เอกสารเผยแพร่ที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ

- แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานครที่ได้รับสิทธิพักอาศัยอาคารสงเคราะห์ประเทศ จำนวน 407 โดยมีระยะเวลาการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนตุลาคม 2561

2. การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ Content Validity การวัดความตรงของเนื้อหาและข้อความในมาตรวัดนั้นสอดคล้องตรงประเด็น และครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

(1) ศึกษาหลักการการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย และกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา และสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชา BUS 7096 การค้นคว้าอิสระ (Independent Study) ดร.เกวลิน เศรษฐกร

(2) ประเมินแบบสอบถาม โดยส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ตรงประเด็นครอบคลุมกรอบแนวคิด ตัวแปรอิสระและตัวแปร ซึ่งเป็น การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยคำนวณหาค่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) ซึ่งผลการประเมินได้ค่า IOC ต้องได้มากกว่า 0.5

(3) ปรับปรุงแบบสอบถามตามให้ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ และส่งให้อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.เกวลิน เศรษฐกร ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนอีกครั้ง

(4) นำแบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 41 ชุด เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามในส่วนที่เป็นมาตรส่วนประมาณค่า Interval Scale ได้แก่ แบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เพื่อนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างมาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha) โดยค่าที่ได้จะแสดงถึงความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง 0 – 1 ซึ่งค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปแสดงว่าสามารถนำแบบสอบถามไปใช้ได้ และค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไปแสดงว่ามีความเชื่อถือได้สูง และจากการทดสอบค่า Coefficient of Alpha ของแบบสอบถามการวิจัยครั้งนี้แบบสอบถามส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อฯ มาตรวัด Interval ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.960 และส่วนที่ 3 ระดับความคิดเห็นด้านคุณภาพชีวิตมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อฯ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.973

(5) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

(6) การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

(6.1) สถิติที่ใช้หาคุณภาพแบบสอบถาม หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ด้วยโปรแกรม SPSS

(6.2) สถิติเชิงพรรณนา(Description Analysis) ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยอธิบายคุณลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

(6.3) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานในการวิจัย เพื่อสรุปผลอ้างอิงจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา โดยการวิจัยนี้ตั้งค่าระดับความเชื่อมั่น 95% เลือกใช้สถิติ T-Test ANOVA (F-Test) และ Regression ทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ทศนคติของผู้พักอาศัยที่มีเพศ อายุ การศึกษา และรายได้ต่างกันมีผลต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตัวแปรต้น : ข้อมูลผู้พักอาศัยเป็นมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) ได้แก่ เพศ ชาย/หญิง และข้อมูลมาตราลำดับที่ (Ordinal Scala) ได้แก่ อายุ การศึกษา ระดับรายได้ และจำนวนผู้พักอาศัย

ตัวแปรตาม : ทศนคติของผู้พักอาศัย ด้านความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรม ซึ่งเป็นคำถามข้อมูลมาตราอัตราภาค (Interval Scale)

- ความแตกต่างของเพศ ซึ่งเป็นข้อมูลมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) มีผลต่อทศนคติของการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ฯ จึงเลือกใช้สถิติ T-Test เนื่องจากตัวแปรต้นมีประชากรเพียงสองกลุ่ม

- ความแตกต่างของอายุ การศึกษา ระดับรายได้ และจำนวนผู้พักอาศัย มีผลต่อทศนคติของการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ฯ จึงเลือกใช้สถิติ ANOVA (F-Test) เนื่องจากตัวแปรต้นมีประชากรมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป

สมมติฐานที่ 2 คุณภาพชีวิตด้านกาย จิตใจ สังคมและเศรษฐกิจของผู้พักอาศัยมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อทศนคติในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ฯ

ตัวแปรต้น : คุณภาพชีวิตของผู้พักอาศัย ประกอบด้วย ด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ สังคม และเศรษฐกิจ โดยตัวแปรต้นมีข้อมูลแบบสอบถามเป็นมาตราอัตราภาค (Interval Scale)

ตัวแปรตาม : ทศนคติของผู้พักอาศัย ด้านความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรม ซึ่งเป็นคำถามข้อมูลมาตราอัตราภาค (Interval Scale)

ดังนั้น จึงเป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิต ซึ่งเป็นตัวแปรต้นมีข้อมูลมาตราอัตราภาค (Interval Scale) ที่มีผลต่อทศนคติการ จัดให้มีร้านสะดวกซื้อของผู้พักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ฯ ซึ่งเป็นตัวแปรตามมีข้อมูลมาตราอัตราภาค (Interval Scale) จึงเลือก Regression ทดสอบสมมติฐานที่ 2

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้พักอาศัย พบว่า ผู้พักอาศัยที่ได้รับสิทธิเข้าพักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ประเภท จำนวน 407 คน มีอัตราผู้พักที่เป็นชายและหญิงสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันโดยจำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 เป็นเพศหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 ผู้ได้รับสิทธิเข้าพักอาศัยส่วนใหญ่โดยมีอายุ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาอยู่ระหว่าง 36 – 40 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 ปริญญาตรี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 และมีเงินเดือนระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 และเงินเดือนไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 58 คน และมีจำนวนผู้พักรวมในห้องที่ได้รับสิทธิไม่แตกต่างกัน คือมีผู้พักรวม จำนวน 2 คนต่อห้อง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 มีผู้พักรวม 3 คนต่อห้อง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 และมีผู้พักรวมกันมากกว่า 3 คน จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร อาคารสงเคราะห์ประเภท จำแนกเป็น ด้านความรู้ ความรู้สึก และด้านพฤติกรรม โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งพบว่า ผู้พักอาศัยเห็นด้วยที่จัดให้มีร้านสะดวกซื้อในอาคารสงเคราะห์ประเภท และเห็นด้วยกับการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เพิ่มขึ้น และผู้พักอาศัยได้รับความสะดวกในการซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภค และเป็นสิ่งที่ดีแก่ชุมชนใกล้เคียงอาคารสงเคราะห์ รวมทั้งรู้สึกพอใจที่มีร้านสะดวกซื้อเปิดใกล้ที่พักและเปิดตลอด 24 ชั่วโมง นอกจากนี้ยังเห็นด้วยกับการที่กรุงเทพมหานครจะให้เช่าพื้นที่ภายในอาคารสงเคราะห์ เพื่อจัดทำร้านสะดวกซื้อ และคิดว่าจะซื้อสินค้าในร้านสะดวกซื้อที่เปิดในอาคารสงเคราะห์ประเภท ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามรู้สึกไม่แน่ใจต่อความเชื่อมั่นในมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสงเคราะห์ฯ หากมีการจัดตั้งร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ฯ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นด้านคุณภาพชีวิตของผู้พักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร อาคารสงเคราะห์ประเภท จำแนกเป็น ด้านสุขภาพกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการมีร้านสะดวกซื้อในอาคารสงเคราะห์ทำให้คุณภาพชีวิตของผู้พักอาศัยดีขึ้น ทำให้ไม่ต้องเดินทางไกลเพื่อไปหาซื้อสินค้า และมีสถานที่ซื้ออาหารเพื่อการบริโภคที่สะอาดและปลอดภัยต่อร่างกายยิ่งขึ้น สินค้าที่มีจำหน่ายได้มาตรฐานและน่าเชื่อถือมีความปลอดภัยต่อชีวิต สินค้ามีความหลากหลายตอบสนองความต้องการได้ครบถ้วน และเห็นด้วยว่าร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ฯ จะเป็นประโยชน์โดยรวมต่อหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร และส่วนใหญ่ยินดีที่จะให้คนในชุมชนใกล้เคียงมาใช้บริการร้านสะดวกซื้อที่ตั้งในอาคารสงเคราะห์ฯ รวมทั้งเห็นด้วยว่าร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ฯ จะเป็นประโยชน์โดยรวมต่อผู้พักอาศัย และเห็นด้วยว่ารายได้ของกรุงเทพมหานครที่เพิ่มขึ้นจากการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อสามารถนำมาพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้พักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ฯ อีกทั้งยังเห็นด้วยว่าผู้พักอาศัยอาจมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการทำงานพิเศษนอกเวลาราชการกับร้านสะดวกซื้อที่ตั้งภายในอาคารสงเคราะห์ฯ แต่ทั้งนี้การมีร้านสะดวกซื้อจะทำให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นด้วย

จากการทดสอบสมมุติฐานที่ 1 ทศนคติของผู้พักอาศัยที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกันมีผลต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน พบว่า

- การทดสอบความแตกต่างของอายุต่อทศนคติด้านการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
- การทดสอบความแตกต่างของอายุต่อทศนคติความรู้สึกพอใจที่มีร้านสะดวกซื้อเปิดใกล้ที่พัก พบว่า ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.019
- การทดสอบความแตกต่างของอายุต่อทศนคติความรู้สึกพอใจที่ร้านสะดวกซื้อเปิดตลอด 24 ชั่วโมง พบว่า ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.036
- การทดสอบความแตกต่างของการศึกษามีผลต่อทศนคติการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เพิ่มขึ้น พบว่า ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.034
- การทดสอบความแตกต่างของการศึกษาต่อทศนคติด้านความรู้สึกพอใจที่มีร้านสะดวกซื้อเปิดใกล้ที่พัก พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.009
- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัย มีผลต่อทศนคติการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เพิ่มขึ้น พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.009
- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัย มีผลต่อทศนคติการมีร้านสะดวกซื้อในอาคารสงเคราะห์ ทำให้ผู้พักอาศัยได้รับความสะดวกในการซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภค พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทศนคติการมีร้านสะดวกซื้อเป็นสิ่งที่ดีแก่ชุมชนใกล้เคียงอาคารสงเคราะห์ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.08
- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทศนคติความรู้สึกเชื่อมั่นต่อมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสงเคราะห์ ในกรณีจัดตั้งร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทศนคติความรู้สึกพอใจที่มีร้านสะดวกซื้อเปิดใกล้ที่พัก พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.004
- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทศนคติความรู้สึกพอใจที่ร้านสะดวกซื้อเปิดตลอด 24 ชั่วโมง พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001
- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทศนคติเห็นด้วยกับการให้เช่าพื้นที่ภายในอาคารสงเคราะห์ เพื่อจัดทำร้านสะดวกซื้อ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.005
- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทศนคติจะซื้อสินค้าจากร้านสะดวกซื้อที่เปิดภายในอาคารสงเคราะห์ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.010
- การทดสอบสมมุติฐานที่ 2 คุณภาพชีวิต ด้านกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจของผู้พักอาศัยมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อทศนคติในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร โดยทดสอบสมมุติฐานด้วย Regression แบบ Multiple Linear Regression พบว่า ทศนคติในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์

ราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับ คุณภาพชีวิตด้านกาย ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจของผู้พักอาศัย และไม่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของผู้พักอาศัย ตามสมการแสดงความสัมพันธ์ และตารางด้านล่าง

$$Y = 0.172 + 0.517X_1 + 0.339X_3 + 0.108X_4 \quad R^2 = 0.867$$

(0.078) (0.039) (0.039) (0.034) (Std. Error)

ตารางการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตด้านกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และเศรษฐกิจของผู้พักอาศัยกับทัศนคติในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	0.172	0.078		2.192	0.029**
1.คุณภาพชีวิตด้านกาย (X ₁)	0.517	0.039	0.531	13.123	0.000**
2.คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ (X ₂)	0.000	0.036	0.000	-0.0012	0.990
3.คุณภาพชีวิตด้านสังคม (X ₃)	0.339	0.039	0.349	8.748	0.000**
4.คุณภาพชีวิตด้านเศรษฐกิจ (X ₄)	0.138	0.034	0.100	3.179	0.002**

R=0.931^a   R²=0.867   Adjusted R²=0.865   F=652.520   S.E.=0.35226

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05, a. Predictors: (Constant)

การอภิปรายผล

จากการทดสอบสมมุติฐานที่ 1 ทัศนคติของผู้พักอาศัยที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่างกันมีผลต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน พบว่า ความแตกต่างของเพศ อายุ การศึกษา รายได้ และจำนวนผู้พักอาศัยต่อทัศนคติการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

- การทดสอบความแตกต่างของอายุต่อทัศนคติด้านการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เพิ่มขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

- การทดสอบความแตกต่างของอายุต่อทัศนคติความรู้สึกพอใจที่มีร้านสะดวกซื้อที่เปิดใกล้ที่พัก พบว่า ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.019

- การทดสอบความแตกต่างของอายุต่อทัศนคติความรู้สึกพอใจที่ร้านสะดวกซื้อเปิดตลอด 24 ชั่วโมง พบว่า ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.036

- การทดสอบความแตกต่างของการศึกษามีผลต่อทัศนคติการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เพิ่มขึ้น พบว่า ความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.034

- การทดสอบความแตกต่างของการศึกษาต่อทัศนคติด้านความรู้สึกพอใจที่มีร้านสะดวกซื้อที่เปิดใกล้ที่พัก พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.009

ทั้งนี้ จากผลทดสอบความแตกต่างของอายุและการศึกษาที่มีผลต่อทัศนคติที่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรมา สตะเวทิน, 2553 (อ้างถึงใน วชิรวีชร งามละม่อม 2558) ที่กล่าวไว้ว่า อายุเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิด โดยคนอายุน้อยจะมีความคิดเสรีนิยมยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนอายุมากจะมีความคิดอนุรักษนิยมปฏิบัติอย่างระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้าย เนื่องจากประสบการณ์ในการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน ส่วนด้านการศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้ที่มีความกว้างขวางและเข้าใจข่าวสารได้ดี และไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ

- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัย มีผลต่อทัศนคติการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อทำให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เพิ่มขึ้น พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.009

- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัย มีผลต่อทัศนคติการมีร้านสะดวกซื้อในอาคารสงเคราะห์ฯ ทำให้ผู้พักอาศัยได้รับความสะดวกในการซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภค พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทัศนคติการมีร้านสะดวกซื้อเป็นสิ่งที่ดีแก่ชุมชนใกล้เคียงอาคารสงเคราะห์ฯ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.08

- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทัศนคติความรู้สึกเชื่อมั่นต่อมาตรการรักษาความปลอดภัยของอาคารสงเคราะห์ฯ ในกรณีจัดตั้งร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ฯ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของวีริช สงวนวงศ์วาน (2559, หน้า 219) ซึ่งกำหนดว่าทัศนคติ มีองค์ประกอบด้านความรู้ หรือความเข้าใจ เป็นส่วนที่เป็นความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ หรือข้อมูลข่าวสารที่ผู้นั้นมีอยู่ ซึ่งจะทำให้ชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดจากความรู้ความเข้าใจ ซึ่งในกรณีนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามอาจมีความกังวลใจและไม่มั่นใจต่อระบบการรักษาความปลอดภัยในอาคารหากมีร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ฯ อาจมีคนพลุกพล่านขาดความเป็นส่วนตัวและรู้สึกไม่ปลอดภัยจากบุคคลภายนอกที่จะมาซื้อสินค้าบริเวณอาคารสงเคราะห์ฯ

- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทัศนคติความรู้สึกพอใจที่มีร้านสะดวกซื้อเปิดใกล้ที่พัก พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.004

- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทัศนคติความรู้สึกพอใจที่ร้านสะดวกซื้อเปิดตลอด 24 ชั่วโมง พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทัศนคติเห็นด้วยกับการให้เช่าพื้นที่ภายในอาคารสงเคราะห์ฯ เพื่อจัดทำร้านสะดวกซื้อ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.005

- การทดสอบความแตกต่างของจำนวนผู้พักอาศัยมีผลต่อทัศนคติจะซื้อสินค้าจากร้านสะดวกซื้อที่เปิดภายในอาคารสงเคราะห์ฯ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.010

- การทดสอบสมมุติฐานที่ 2 คุณภาพชีวิต ด้านกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจของผู้พักอาศัยมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อทัศนคติในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ฯ ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร พบว่า ทัศนคติในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายใน

พื้นที่อาคารสงเคราะห์ราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับ คุณภาพชีวิตด้านกาย ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจของผู้พักอาศัย และไม่สัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของผู้พักอาศัย และจากผลการทดสอบคุณภาพชีวิต ด้านกาย ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจของผู้พักอาศัยมีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อทัศนคติในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร และผลการทดสอบคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ไม่สัมพันธ์กับ ทัศนคติในการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในพื้นที่อาคารสงเคราะห์ฯ และซึ่งอาจเป็นผลมาจากความรู้และประสบการณ์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้พักอาศัยได้เรียนรู้และประสบเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในอาคารสงเคราะห์ฯ ในบริบทที่แตกต่างกัน จึงทำให้มีทัศนคติที่แตกต่างกันไป และสิ่งที่สำคัญในด้านจิตใจที่ผู้พักอาศัยขาดความเชื่อมั่นต่อระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยผู้พักอาศัยมีความกังวลว่าหากมีร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ฯ อาจมีคนภายนอกเข้ามาภายในอาคารสงเคราะห์ฯ ได้สะดวกและทำให้ระบบความปลอดภัยมีน้อยลงไป ซึ่งผลการศึกษามีความสอดคล้องกับแนวคิดของ วัลลภา เชยบัวแก้ว (2559) ที่ได้ให้คำจำกัดความ คุณภาพชีวิตว่า “กล่าวถึง ความสุข ความอยู่ดีมีสุขของบุคคลและสังคมที่มีบริบทของสังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง ศาสนา สุขภาพ การศึกษา สวัสดิการ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ รายได้ การมีงานทำ ความเสมอภาค เทคโนโลยี และความผูกพันในสังคมมาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ แม้ว่ามิติหรือองค์ประกอบของคุณภาพชีวิตส่วนหลักมีความเหมือนกันแต่จะมีมิติหรือองค์ประกอบบางอย่างที่มีความแตกต่างกัน ซึ่งอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล บริบทอื่น ๆ เช่น พื้นที่ หรือ สิ่งแวดล้อม รายได้ ฯลฯ และยังสอดคล้องกับ จีรพรธน กาญจนจิตรา (2543, หน้า 23) ให้ความหมาย ความสัมพันธ์ของคนในสังคม หมายถึงความสัมพันธ์ของมนุษย์ ถือว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อกันและกัน ซึ่งเป็นผลให้มนุษย์อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน และการติดต่อสัมพันธ์กันของมนุษย์เป็นการติดต่อกันอย่างมีสัญลักษณ์ โดยบุคคลสองคนหรือมากกว่าสองคนขึ้นไปมีปฏิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกันในเวลาเดียวกัน รวมทั้งการสนทนาปราศรัย การติดต่อสื่อสาร การสนทนาด้วยวาจา หรือการแสดงออกทางวัฒนธรรม การเขียน ซึ่งจะนำไปสู่การเข้าใจซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ อภิชาติ จำรัสฤทธิ์รงค์, ปราโมทย์ ประสาทกุล และปัญญา ชูเลิศ, (2553, หน้า 66) ที่เห็นความสำคัญของชุมชนว่า เป็นปัจจัยสนับสนุนอีกด้านหนึ่งที่น่าไปสู่การมีสุขภาพจิตที่ดี ของประชากร หากชุมชนเข้มแข็ง สมาชิกร่วมแรงรวมใจกัน และมีสวัสดิการ ที่ดี สมาชิกในชุมชนก็อยู่กันอย่างมีความสุข โดยมีผลสำรวจด้านการพึงตนเองได้ของชุมชนในประเทศไทยภาพรวมของปี 2550 พบว่าอยู่ใน ระดับปานกลาง (ร้อยละ 71.3) โดยเฉพาะด้านความเข้มแข็งของชุมชนและมีแนวโน้มที่ดีขึ้นเรื่อยๆ ตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา สำหรับการเรียนรู้เพื่อการแก้ไขปัญหาหารือร่วมกันมีแนวโน้มที่ดีขึ้นตามลำดับ แต่เห็นว่ายังต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น เช่น การมีสวัสดิการของชุมชนถือว่าอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนา

นอกจากนี้ ผลการศึกษาในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับหัวข้อการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกที่พักอาศัยของ ผนทิพย์ วงศ์สุภชาติกุล (2558) ที่ได้ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเช่าห้องพักอาศัย สำหรับการอยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลการเช่าห้องพัก ต้องมีสภาพแวดล้อมมีความปลอดภัยสูง มีพนักงานรักษาความปลอดภัย ใกล้ศูนย์การค้า ร้านอาหาร หรือร้านสะดวกซื้อ เป็นต้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรางคณา กิรติวิบูลย์ (2557) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการของหอพัก มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง พบว่า นิสิตมีความพึง

พอใจต่อการจัดการของหอพักในระดับปานกลางทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านบริการและสวัสดิการ ด้านกิจกรรม และด้านความปลอดภัย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าจากผลการศึกษาที่ได้รับและการศึกษางานวิชาการและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจึงมีความสอดคล้องและเห็นถึงความสำคัญของการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อหรือร้านสวัสดิการซึ่งจำหน่ายสินค้าในการอุปโภคบริโภคที่หลายหลายตอบสนองความต้องการผู้พักอาศัยได้ และตั้งอยู่ในบริเวณที่พักอาศัยนั้นนับว่าเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พักอาศัยที่เป็นข้าราชการและลูกจ้างของกรุงเทพมหานคร ตลอดจนบุคคลในครอบครัว ซึ่งถือว่าเป็นสวัสดิการที่กรุงเทพมหานครจัดเพิ่มเติมส่งเสริมสนับสนุนอำนวยความสะดวกในการซื้อสินค้าอุปโภคและบริโภคทำให้เกิดขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนให้คนในชุมชนใกล้เคียงได้มาใช้ประโยชน์ร่วมกันและก่อให้เกิดการรวมกลุ่มสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนอีกด้วย แต่ทั้งนี้ ผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษาระบบความปลอดภัยอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร ต้องเพิ่มความเข้มงวดและมีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เป็นไปตามมาตรฐานกฎระเบียบข้อบังคับของกรุงเทพมหานครเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจให้แก่ผู้พักอาศัยต่อมาตรการรักษาความปลอดภัยอาคารสงเคราะห์ฯ ในกรณีที่มีการจัดตั้งร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ฯ ในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะผลการวิจัยไปใช้

1. สามารถนำผลการศึกษาที่ได้รับเสนอต่อผู้บริหารกรุงเทพมหานครเพื่อให้ความเห็นชอบให้ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการให้เช่าพื้นที่จัดทำร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร จำนวน 22 แห่ง
2. สามารถทำให้ผู้ปฏิบัติงานด้านดูแลบริหารจัดการงานอาคารสงเคราะห์ฯ ทราบถึงทัศนคติของผู้พักอาศัยที่มีต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อในอาคารสงเคราะห์ข้าราชการและลูกจ้างประจำของกรุงเทพมหานคร
3. สามารถนำข้อมูลที่ได้รับมาเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติและลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างกรุงเทพมหานครกับผู้พักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ฯ ในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ของกรุงเทพมหานครจำนวน 21 แห่ง (ยกเว้นอาคารสงเคราะห์ประเภท) เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการบริหารจัดการงานอาคารสงเคราะห์ในอนาคตต่อไป และควรศึกษาผลกระทบด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในกรณีหากมีการจัดให้มีร้านสะดวกซื้อภายในอาคารสงเคราะห์ของกรุงเทพมหานคร

คำขอบคุณ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ดร.เกวลิน เศรษฐกร อาจารย์ที่ปรึกษา ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ดร.รัชพร เลียงประเสริฐ คุณปัทมา สวัสดิ์รักษา และคุณสินินิตย์ ทรัพย์จรัสแสง เพื่อนักศึกษา PL 3 และ ME 8 ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชา และขอขอบพระคุณบิดามารดาและครอบครัว ซึ่งให้การสนับสนุนและให้โอกาสในการศึกษาต่อตลอดจนคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจผู้วิจัยอย่างสม่ำเสมอ

อุบล ทองทวี

เอกสารอ้างอิง

- กฤตภาค หัซลีพหา, (2558). *ความร่วมมือในการจัดการที่อยู่อาศัยชุมชนริมคลองในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา ชุมชนบางบัว ชุมชนเพชรคลองจั่น และชุมชนสวนผัก*. ดุษฎีนิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กฤษณา ปลั่งเจริญศรี, บัณฑิต ผังนรินทร์ และอรุณรุ่ง สงค์กังวาน, (2554). *บุพปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้พักอาศัยในโครงการบ้านเอื้ออาทรในเขตกรุงเทพมหานคร*. Journal of the Association of Researchers, บทความวารสารสมาคมนักวิจัย.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, (2561). *สุขภาพจิต*. ค้นเมื่อ 17 กันยายน 2561 จาก <https://www.dmh.go.th>
- กรุงเทพธุรกิจ, (2561). *ทัศนคติ ความหมาย และความสำคัญ*. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2561, จาก www.bangkokbiznews.com/blog/detail/634487
- กรุงเทพมหานคร, (2557). *ข้อมูลเกี่ยวกับการพักอาศัยในอาคารสงเคราะห์*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักงานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร
- จักรพงษ์ เกะเย็น, (2554). *คุณภาพชีวิตผู้อยู่อาศัยในชุมชนของการเคหะแห่งชาติในเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษากรณีโครงการเคหะชุมชนทุ่งสองห้องอาคารเฟลตเช่า*. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จิรพรรณ กาญจนจิตรา, (2543). *สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, สำนักพิมพ์
- จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ. (2560). *พฤติกรรมสุขภาพ แนวคิด ทฤษฎี และการประยุกต์ใช้*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). มหาวิทยาลัยนเรศวร, สำนักพิมพ์
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์
- ฝนทิพย์ วงศ์สุชาติกุล, (2558). *ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเช่าห้องพักอาศัยสำหรับการอยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรรณทิพา ศักดิ์ทอง. (2554). *คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สำนักพิมพ์
- แพรวภัทร ยอดแก้ว, (2555). *ทัศนคติหรือเจตคติ (Attitude)*. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2561, จาก <http://www.gotoknow.org/posts/280647>
- ลัดดาวัลย์ ประกอบมูล, (2556). *ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกเช่าห้องพักของนักศึกษามหาวิทยาลัยในจังหวัดปทุมธานี*. การค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วชิรวัชร งามละม่อม, (2558). *แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์*. ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2561, จาก http://learningofpublic.blogspot.com/2015/09/blog-post_11.html

วรางคณา กীরติวิบูลย์, (2557). ความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการของหอพัก มหาวิทยาลัยทักษิณ
วิทยาเขตพัทลุง. วิทยานิพนธ์, บทความวารสารมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วัลลภา เขยบัวแก้ว, (2559). คุณภาพชีวิต (Quality Of Life). ค้นเมื่อ 30 กันยายน 2561, จาก
www2.tsu.ac.th/org/lic/uploads/images/life.docx

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2561). *สังคมและเศรษฐกิจ*. ค้นเมื่อ 19 กันยายน 2561, จาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/>

วิรัช สงวนวงศ์วาน, (2559). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ : บริษัท สำนักพิมพ์ท็อป จำกัด
ศิริพันธ์ ถาวรทวิวงษ์, (2543). *ประชากรศาสตร์*. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, สำนักพิมพ์

สาระดีดี.คอม., (2561). *แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร*. ค้นเมื่อ 30 กันยายน
2561, จาก http://www.sara-dd.com/index.php?option=com_content&view

สำนักงานสถิติแห่งชาติ, (2558). *รายได้และการกระจายรายได้ของครัวเรือน พ.ศ. 2558 ระดับจังหวัด*.
(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร : สำนักสถิติพยากรณ์

แสงระวี ทองศรีเกตุ, (2556). *การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้านปิยะมิตร 1 ตำบลตาเนาะแมเราะ*
อำเภอเบตง จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อภิชาติ จำรัสสุทธิรงค์, ปราโมทย์ ประสาทกุล, และปัญญา ชูเลิศ (2553) *สถานการณ์สุขภาพจิตคนไทย*
: ภาพสะท้อนสังคม. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. มหาวิทยาลัยมหิดล, ค้นเมื่อ
19 กันยายน 2561 <http://www.ipsr.mahidol.ac.th>

ROMRAVIN, (2554). *Follow your dream ทักษะคติ (Attitude)*. ค้นเมื่อ 28 กันยายน 2561,
จาก <https://romravin.wordpress.com/author/romravin/>

จัดการคู่มือ x +

← → 🏠 📄 | plag.grad.chula.ac.th/jobs/995700/3986513255

แอป วางโปรแกรมที่จะถอดคนแบบโปรแกรมนี้ เพื่อให้สามารถเข้าเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง นำเข้าโปรแกรมที่...

Plagiarism Checking Report แก้ไขข้อมูล

Created on Oct 15, 2018 at 01:14 AM Print Report

Submission Information

ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
995700	Oct 15, 2018 at 01:14 AM	5914173013@rumail.ru.ac.th	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	บทที่ 1-3 แก้วไขศรีครั้งที่2.docx	Completed	0.00 %

Match Overview

Show 10 entries Search:

NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX
No data available in table				
NO.	TITLE	AUTHOR(S)	SOURCE	SIMILARITY INDEX

Windows taskbar: 1:16 15/10/2561